Europaparlamentet
2024-2029

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

2025/2184(INI)

26.2.2026

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om genomförandet av rådets rekommendation av den 30 oktober 2020 om en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti och om ersättande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti (2025/2184(INI))

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Föredragande: Hristo Petrov

INNEHÅLL

Sida

MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER 3

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION 6

BILAGA: FÖRKLARING OM SYNPUNKTER.....12

MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER

Denna genomföranderapport har en tydlig ambition: att göra det aktiva stödet till ungdomssysselsättning till en politisk prioritering som står i centrum för EU:s dagordning och den nationella politiken. Ungdomsgarantin utgör ett starkt politiskt åtagande med sitt löfte att erbjuda alla unga under 30 år högkvalitativ sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller möjlighet till praktik inom fyra månader efter det att de blivit arbetslösa eller avslutat sin utbildning. Detta åtagande, som gjordes 2013 och förnyades 2020, ökar Europeiska unionens trovärdighet gentemot unga.

Konkreta resultat har uppnåtts. Även om siffrorna inte enbart kan tillskrivas genomförandet av ungdomsgarantin, har ungdomsarbetslösheten i EU minskat med nästan tio procentenheter på tio år. Mer än 60 miljoner unga har deltagit i ungdomsgarantisystem, och förstärkningen av detta instrument har lett till institutionella reformer i medlemsstaterna. Denna politik framstår också som lockande utanför våra gränser, och ungdomsgarantisystem håller redan på att utvecklas i grannländer, såsom på västra Balkan. Vi bör dock inte på grund av dessa resultat blunda för att arbetslösheten bland ungdomar fortfarande är nästan tre gånger högre än för befolkningen som helhet, och den nedåtgående trenden har stagnerat under de senaste tre åren. Situationen är fortfarande mycket svår för vissa.

Antalet unga som varken arbetar eller studerar är fortfarande oroväckande högt i flera medlemsstater. Denna företeelse drabbar kvinnor, romer, ungdomar med funktionsnedsättning och andra utsatta grupper hårdare. Den belyser att det vore olämpligt med en universallösning och understryker behovet av ett målinriktat, territoriellt och inkluderande genomförande av ungdomsgarantin. Att sätta dessa unga i arbete är inte bara en social nödvändighet, utan också ett strategiskt svar på den arbetskrafts- och kompetensbrist som lägger hämsko på våra ekonomier.

För att kunna agera effektivt är det nödvändigt att ha detaljerad kunskap om målgrupperna. Det är ett stort hinder att det saknas detaljerade uppgifter om profilerna för unga som varken arbetar eller studerar. En grundlig kartläggning av undergrupper av unga som varken arbetar eller studerar och vad som kännetecknar dem är avgörande för att utveckla lämpliga åtgärder. De unga personer som berörs måste också delta i utformningen av de åtgärder som riktar sig till dem. Ingen politik för inkludering kan lyckas om inte de som omfattas av den deltar aktivt.

Utvärderingen av genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin visar på en obestridlig politisk vilja och ett starkt nationellt egenansvar, men också på begränsningar, som uppdagats vid det praktiska genomförandet. Det finns inte någon enhetlig modell, utan en rad olika modeller som återspeglar medlemsstaternas institutionella traditioner och arbetsmarknadsförhållanden. Några har inlemmat ungdomsgarantin i sina befintliga system, medan andra har skapat särskilda modeller. Några har centraliserat styrningen på nationell nivå, medan andra har delegerat den till lokal nivå. Några föredrar en ”sysselsättning först”-strategi, medan andra fokuserar på utbildning.

Denna mångfald är en värdefull tillgång. Däremot kan den inte motivera alltför stora skillnader när det gäller resultatet av genomförandet av ungdomsgarantin. Indikatorerna för direkt övervakning på EU-nivå visar på vitt skilda omständigheter. Alltför många unga får inte något erbjudande inom fyra månader och alltför få av dem hittar varaktig sysselsättning. Samtidigt uppvisar uppföljningsindikatorerna allvarliga brister i fråga om de insamlade uppgifternas kvantitet och kvalitet. Vissa tjänsters administrativa eller rättsliga oförmåga att

utbyta information och övervaka framsteg är ett strukturellt hinder som måste övervinnas. Att förbättra övervaknings- och utvärderingssystemen i medlemsstaterna måste göras till en politisk prioritering.

Det är ännu mer oroväckande att majoriteten av de unga som varken arbetar eller studerar, särskilt de som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden, fortfarande inte nås av ungdomsgarantisystem. Unga som står utanför arbetskraften, bor på landsbygden eller i marginaliserade områden och inte är registrerade hos offentliga arbetsförmedlingar förbises ofta av institutionerna. De myndigheter som ansvarar för genomförandet saknar ofta de mänskliga och ekonomiska resurser som krävs för att nå ut till dessa grupper. Detta får till följd att just de som är i störst behov av stöd får minst stöd. Denna situation är politiskt oacceptabel. Det är brådskande att förstärka de administrativa och mänskliga resurser som är specialiserade på stöd till ungdomssysselsättning, så att de står i proportion till utmaningarna.

Medvetenheten är i allmänhet låg. I flera medlemsstater ingår ungdomsgarantin i bredare system som är mer allmänt inriktade på unga eller på sysselsättning för hela befolkningen, och har till och med blivit osynlig. Vissa stödmottagare är inte ens medvetna om att de deltar i ett ungdomsgarantisystem. En politik som varken känns till eller förstås förlorar dock sin effektivitet och legitimitet.

Förebyggandet måste bli en avgörande stöttepelare. Ungdomsgarantin kan inte fungera som en isolerad politik som endast används i sista skedet. Det är avgörande att bekämpa skolavhopp, stödja elever med svårigheter och tillhandahålla stöd efter placeringen för att förhindra att unga åter hamnar i en situation där de varken arbetar eller studerar. För en varaktig inkludering krävs det en kontinuerlig, integrerad och konsekvent strategi.

Den förberedande fasen är också viktig. Många utsatta unga är inte omedelbart redo att ge sig ut på arbetsmarknaden. De behöver individanpassad vägledning, psykosocialt stöd och utbildning i grundläggande färdigheter. Detta stöd måste inriktas på de bakomliggande orsakerna till social utestängning för att dessa unga som varken arbetar eller studerar ska kunna återintegreras. Aktiv inkludering av de unga som är mest marginaliserade måste bli den främsta prioriteringen för den förstärkta ungdomsgarantin.

I detta sammanhang är validering av färdigheter som förvärvats i informella eller icke-formella sammanhang en strategisk hävstång. Många unga har förvärvat färdigheter inom familjen, i samhället eller sociala sammanhang, som inte erkänns officiellt. Genom att validera dessa färdigheter kan man undanröja hinder för sysselsättning och främja lokala talanger.

Förberedelse är också en fråga för institutionerna. Offentliga arbetsförmedlingar och partnerorganisationer saknar ofta personal med kvalifikationer för att hantera de mest komplexa situationerna. Detta för oss till en utökning av ungdomsgarantin till 25–29-åringar, vilket är politiskt relevant eftersom övergången till sysselsättning är längre och mer instabil. Men utan ytterligare resurser försvagar denna utökning insatserna och ges inte tillräckligt stöd till denna nya åldersgrupp. För verkligt individanpassade strategier krävs det ökade resurser. Tjänster som standardiseras och görs allmängiltiga kommer annars i slutändan att kosta mer på grund av den begränsade effektiviteten när det gäller att minska ojämlikhet och varaktigt integrera unga som varken arbetar eller studerar.

En noggrann avvägning måste göras när det gäller hur de föreslagna erbjudandena ombalanseras. Även om det är förståeligt att sysselsättning prioriteras med tanke på den

ekonomiskt svåra situationen för unga, sörjer subventionerade arbetstillfällen inte alltid för långsiktig integration. Ett bevis på detta är att det är mycket vanligt att många åter hamnar i en utsatt situation. Genom att välja det lämpligaste erbjudandet för varje enskild profil, eller en kombination av utbildning, lärlingsutbildning, praktik och sysselsättning, skulle mer robusta och hållbara resultat kunna uppnås.

Det vore värt att ta med möjligheten till volontärarbete som en ny kategori av erbjudande inom ungdomsgarantisystem. För vissa unga kan volontärarbete utgöra en flexibel ram inom vilken de kan utveckla färdigheter, återuppbygga sociala band och förbereda sig för sysselsättning. Dessa nya alternativ måste dock åtföljas av ytterligare finansiering för att undvika att de befintliga systemen undergrävs.

Erbjudandenas kvalitet förblir en central fråga. Det har inte räckt att anpassa den förstärkta ungdomsgarantin till europeiska kvalitetsramar och den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att göra verklig skillnad för stödmottagarna. Genom en öppen samordningsmetod på EU-nivå skulle man kunna möjliggöra ett strukturerat utbyte av god praxis, en harmonisering av utvärderingskriterier och en striktare övervakning av kvaliteten på placeringar.

Ungdomsgarantins framgång är också avhängig starka partnerskap mellan ministerier, offentliga arbetsförmedlingar, utbildningstjänster, utbildningsanordnare, arbetsmarknadens parter, nationella ungdomsråd, icke-statliga organisationer och lokala myndigheter. Med hjälp av en samarbetsbaserad strategi går det att skapa ett integrerat stödnätverk och bidra till att återuppbygga förtroendet hos de unga som står längst bort från arbetsmarknaden.

Synergierna med den europeiska barngarantin måste också stärkas för att säkerställa kontinuitet i stödet till åldersgruppen 15–18 år och förhindra att sårbarheter befästs. Genom ett mer övergripande förhållningssätt som överbryggar andra EU-strategier för inkludering, såsom EU:s strategiska ram för romer eller strategierna för EU:s jämlikhetsunion, skulle man kunna stärka åtgärderna till förmån för unga oavsett deras situation.

Inga politiska ambitioner kan uppnås utan tillräckliga ekonomiska resurser. Den direkta kopplingen till ESF + och det särskilda anslaget på 12,5 % i den fleråriga budgetramen 2021–2027 har gjort betydande framsteg möjliga. Däremot utgör vissa medlemsstaters svårigheter att utnyttja medel och avskaffandet av öronmärkta medel i den föreslagna fleråriga budgetramen för 2028–2034 en verklig risk för ungdomsgarantins hållbarhet och effektivitet.

Med tanke på de fortfarande ojämna resultaten av genomförandet och de ihållande skillnaderna mellan medlemsstaterna krävs det att man inom politiken driver på för att stödja ungas övergång till arbetsmarknaden. I de fall då ungdomsarbetslösheten och andelen unga som varken arbetar eller studerar överstiger EU-genomsnittet måste kommissionen anta bindande beslut. Syftet är inte att bestraffa de berörda medlemsstaterna, utan att kräva tydliga förbättringsplaner för att stärka den administrativa kapaciteten, förbättra täckningen hos målgrupper, särskilt de som är svårast att nå, utveckla ambitiösa medvetandehöjande strategier, förbättra kvaliteten på erbjudandena och inrätta tillförlitliga system för datainsamling. Slutmålet är att förbättra den uppåtgående sociala konvergensen i Europeiska unionen och tillhandahålla praktiska lösningar för unga.

Ungdomsgarantin måste bli vad den strävar efter att vara: ett trovärdigt löfte om inkludering, självständighet och värdighet för alla unga.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om genomförandet av rådets rekommendation av den 30 oktober 2020 om en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti och om ersättande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti
(2025/2184(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av rådets rekommendation av den 30 oktober 2020 om en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti och om ersättande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti[1],

– med beaktande av artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 145, 147, 149, 165, 288 och 292 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

– med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 14, 15, 21 och 31,

– med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades och undertecknades av rådet, parlamentet och kommissionen den 17 november 2017, i synnerhet principerna 1, 3 och 4,

– med beaktande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti[2],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 oktober 2020 *En jämlikhetsunion: EU:s strategiska ram för romers jämlikhet, inkludering och deltagande* (COM(2020)0620),

– med beaktande av rådets rekommendation (EU) 2021/1004 av den 14 juni 2021 om inrättande av en europeisk barngaranti[3],

– med beaktande av ramen för den europeiska planeringsterminen och de landsspecifika rekommendationerna,

– med beaktande av sysselsättningskommitténs övervaknings- och rapporteringsram för ungdomsgarantin, inbegripet indikatorer för direkt övervakning, uppföljningsindikatorer och huvudbudskap, som används i den multilaterala övervakningen av ungdomsgarantins genomförande,

– med beaktande av Eurostats indikatorer om ungdomsarbetslöshet och unga som varken arbetar eller studerar,

– med beaktande av kommissionens övervakningsrapporter och datainsamling om

[1] EUT C 372, 4.11.2020, s. 1.
[2] EUT C 120, 26.4.2013, s. 1.
[3] EUT L 223, 22.6.2021, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

genomförandet av ungdomsgarantin,

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013[4],

– med beaktande av rådets rekommendation av den 15 mars 2018 om en europeisk ram för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet[5],

– med beaktande av rådets rekommendation av den 10 mars 2014 om kvalitetskriterier för praktikprogram[6],

– med beaktande av rådets rekommendation av den 24 november 2020 om yrkesutbildning för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft[7],

– med beaktande av rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande[8],

– med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2015 av den 24 mars 2015 *EU:s ungdomsgaranti: De första stegen har tagits men det finns risker med genomförandet*, och dess särskilda rapport nr 5/2017 av den 4 april 2017 *Ungdomsarbetslösheten – har EU:s politik gjort någon skillnad?*,

– med beaktande av bedömningen av genomförandet på EU-nivå av den 18 december ”The implementation of the reinforced Youth Guarantee – Trends in EU Member States, impact, EU funding and governance”, av Europaparlamentets utredningstjänst,

– med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2020 om ungdomsgarantin[9],

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

– med beaktande av yttrandet från utskottet för kultur och utbildning,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A10-0000/2026), och av följande skäl:

A. Den förstärkta ungdomsgarantin är ett åtagande som gjorts av medlemsländerna gentemot unga under 30 år, som ska erbjudas högkvalitativ sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller möjlighet till praktik inom fyra månader efter det att de blivit arbetslösa eller avslutat sin utbildning.

B. Det är svårt att fastställa ett direkt orsakssamband mellan genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin och de resultat som har iakttagits i fråga om en minskad andel unga som varken arbetar eller studerar och minskad ungdomsarbetslöshet.

---

[4] EUT L 231, 30.6.2021, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
[5] EUT C 153, 2.5.2018, s. 1.
[6] EUT C 88, 27.3.2014, s. 1.
[7] EUT C 417, 2.12.2020, s. 1.
[8] EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.
[9] EUT C 395, 29.9.2021, s. 101.

Genomförandetrender för ungdomsgarantin

1. Europaparlamentet välkomnar den goda situationen på arbetsmarknaderna i EU och den historiskt låga arbetslösheten. Parlamentet beklagar däremot att denna trend inte i någon större mån omfattar unga, för vilka arbetslösheten ligger kvar på omkring 15 %, fortfarande nästan tre gånger högre än för befolkningen i allmänhet.

2. Europaparlamentet välkomnar den nedåtgående trenden i fråga om andelen unga som varken arbetar eller studerar i EU, som har sjunkit till 11,1 % 2024, sedan ungdomsgarantin infördes. Parlamentet noterar dock de skillnader som föreligger mellan medlemsstaterna, varav några redan har uppnått målet för 2030 medan det i andra fortfarande finns oroväckande höga antal unga som varken arbetar eller studerar.

3. Europaparlamentet betonar att indikatorerna för direkt övervakning av ungdomsgarantin visar på betydande och ihållande utmaningar när det gäller att få på plats och genomföra ungdomsgarantisystem. Parlamentet betonar särskilt att mer än hälften av deltagarna (54 %) under 2024 tillbringade mer än fyra månader i den förberedande fasen, och att den förberedande fasen lämnades med ett positivt resultat och i rätt tid i mindre än hälften av fallen (45,1 %).

4. Europaparlamentet betonar att det när det gäller uppföljningsindikatorerna saknas uppgifter och föreligger metodrelaterade brister i flera medlemsstater.

5. Europaparlamentet understryker att vissa unga befinner sig i en särskilt utsatt social situation och löper större risk att bli arbetslösa, men även står inför strukturella hinder för tillgång till utbildning och kompetensutveckling.

6. Europaparlamentet betonar att integreringen av ungdomssysselsättningsinitiativet i ESF+ har lett till en skyldighet att anslå 12,5 % av ESF+ till åtgärder och reformer som främjar ungdomssysselsättning, yrkesutbildning och övergången från skola till arbete för medlemsstater vars andel unga som varken arbetar eller studerar ligger över EU-genomsnittet. Parlamentet beklagar djupt att denna öronmärkning, ett arv från ungdomssysselsättningsinitiativet, inte förekommer i kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2028–2034.

Den förstärkta ungdomsgarantins genomslagskraft

7. Europaparlamentet konstaterar att den förstärkta ungdomsgarantin har fungerat som en katalysator för institutionella reformer och politiska innovationer i medlemsstaterna och även har föranlett reflektioner kring hur den aktiva arbetsmarknadspolitiken för unga kan omorganiseras.

8. Europaparlamentet betonar att den förstärkta ungdomsgarantins genomslagskraft skiljer sig mellan medlemsstaterna i fråga om genomförande och när det gäller specifika delar av förstärkningen.

9. Europaparlamentet beklagar att medvetenheten om den förstärkta ungdomsgarantins system fortfarande är låg bland ungdomar och, i viss utsträckning, bland andra myndigheter än dem som är direkt ansvariga för systemen eller sysselsättningsfrågor.

10. Europaparlamentet noterar att den uppsökande verksamheten fortfarande är en av de största stötestenarna i samband med genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin. Parlamentet beklagar att åtgärderna huvudsakligen är passiva och endast är inriktade på unga som varken arbetar eller studerar och som är registrerade hos offentliga arbetsförmedlingar.

11. Europaparlamentet uttrycker farhågor över rättvisan i den förstärkta ungdomsgarantins system i fråga om huruvida de verkligen når ut till utsatta och inaktiva grupper, särskilt i avlägsna områden, såsom romska befolkningsgrupper.

12. Europaparlamentet är oroat över den iakttagna trenden inom den förstärkta ungdomsgarantins system att övergå från individanpassade till allmängiltiga tjänster.

13. Europaparlamentet noterar att erbjudandenas kvalitet, trots betoningen på att anpassa kvalitetskriterierna till EU-ramarna, har förbättrats mycket lite sedan den förstärkta ungdomsgarantin infördes.

14. Europaparlamentet anser att den förstärkta ungdomsgarantin inte fullt ut har uppnått sina mål och behöver förbättras ytterligare för att överbrygga klyftan mellan instrumentets målsättningar och det praktiska genomförandet.

Rekommendationer

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra riktade förbättringar av den särskilda administrativa kapacitet inom offentliga arbetsförmedlingar och andra nationella enheter som bär ansvaret för genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla ett omfattande stöd för att undanröja de komplexa hinder som unga som varken arbetar eller studerar står inför, och detta genom att man undanröjer de bakomliggande orsakerna till social utestängning innan man åtgärdar sysselsättningssituationen för unga som varken arbetar eller studerar.

17. Europaparlamentet betonar att en samarbetsbaserad strategi är oumbärlig för att ro i hamn genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka samarbetet mellan ministerier, offentliga arbetsförmedlingar, arbetsmarknadens parter, arbetsmarknadsaktörer, nationella ungdomsråd och det civila samhället på central och lokal nivå för att säkerställa att de alla arbetar inom ett integrerat nätverk med tjänster för unga som varken arbetar eller studerar.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inom den förstärkta ungdomsgarantins system inkludera en uppsättning förebyggande åtgärder inriktade på avhopp från skolan för att undvika senare konsekvenser i livet för unga.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka sitt yrkesutbildningsutbud och modernisera sina system för livslångt lärande, särskilt genom att undersöka möjligheter till individuella utbildningskonton eller utbildningsfonder i linje med nationella modeller.

20. Europaparlamentet efterlyser större synergier på både EU-nivå och nationell nivå mellan instrumenten för ungdomsgarantin och barngarantin, särskilt för att ge kontinuerligt stöd till behövande barn från 15 till 18 års ålder och när de blir unga vuxna. Parlamentet betonar att denna integrerade strategi måste syfta till att förhindra ett abrupt bortfall av stöd.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka de åtgärder inom den uppsökande verksamheten på nationell och lokal nivå som riktar sig till utsatta unga som varken arbetar eller studerar och att göra det till den främsta prioriteringen i genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin att aktivera denna grupp.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i linje med rådets rekommendation från 2012 stärka sina system för validering av icke-formellt och informellt lärande. Parlamentet uppmuntrar till en anpassning av dessa system för att nå ut till utsatta unga som varken arbetar eller studerar genom att öka kapaciteten hos dem som ansvarar för validering eller genom att erbjuda särskilda arrangemang, samtidigt som kvaliteten på dessa förfaranden säkerställs.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ombalansera de erbjudanden som tillhandahålls inom ramen för den förstärkta ungdomsgarantins system till förmån för kompetensutveckling, genom att minska beroendet av sysselsättning och subventionerade arbetstillfällen som en standardåtgärd.

24. Europaparlamentet rekommenderar att det inrättas ett femte programområde inriktat på möjligheter till volontärarbete inom den förstärkta ungdomsgarantins system. Parlamentet betonar att volontärarbete har potential att förbättra kompetensen och anställbarheten hos unga som varken arbetar eller studerar och att hjälpa unga personer på ett mer flexibelt sätt.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en öppen samordningsmetod om kvaliteten på erbjudandena inom den förstärkta ungdomsgarantin.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anslå tillräckliga medel till den förstärkta ungdomsgarantin i nästa fleråriga budgetram, särskilt genom att bibehålla öronmärkning av EU-medel.

27. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att avsevärt stärka sina system för övervakning av genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin när det gäller de insamlade uppgifternas kvalitet och fullständighet.

28. Europaparlamentet noterar att resultaten av genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin är ojämna och att de utmaningar som påvisats fortfarande är relevanta. Parlamentet uppmanar kommissionen att genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet anta beslut som riktar sig till medlemsstater vars ungdomsarbetslöshet och andel unga som varken arbetar eller studerar är högre än EU-genomsnittet.

°

° °

29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och

kommissionen.

BILAGA: FÖRKLARING OM SYNPUNKTER

Föredraganden förklarar, i enlighet med artikel 8 i bilaga I till arbetsordningen, att han i sitt betänkande har inkluderat synpunkter i frågor rörande ärendet som han har mottagit från följande företrädare för intressegrupper som omfattas av tillämpningsområdet för det interinstitutionella avtalet om ett obligatoriskt öppenhetsregister[1] eller företrädare för offentliga myndigheter i tredjeländer, inbegripet deras diplomatiska beskickningar och ambassader, i samband med att förslaget till betänkande utarbetades:

1. Företrädare för intressegrupper som omfattas av tillämpningsområdet för det interinstitutionella avtalet om ett obligatoriskt öppenhetsregister
European Youth Forum
Youth Guarantee coordinator in Bulgaria
Fundación Secretariado Gitano
European Commission (DG EMPL)
European Commission (DG EAC)
European Trade Union Confederation (ETUC)
European Training Foundation
Business Europe
CEDEFOP
Youth Guarantee coordinator in Czechia
Youth Guarantee coordinator in Romania
Eurofound
Office of the Youth Guarantee coordinator in France

Ovanstående förteckning upprättas uteslutande på föredragandens ansvar.

I den mån fysiska personer identifierats med namn, befattning eller båda i förteckningen förklarar föredraganden att de berörda fysiska personerna tillsänts Europaparlamentets meddelande om skydd av personuppgifter nr 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), i vilket villkoren för behandlingen av deras personuppgifter och rättigheterna i samband med denna behandling fastställs.

[1] Interinstitutionellt avtal av den 20 maj 2021 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om ett obligatoriskt öppenhetsregister (EUT L 207, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).